Advent - Primer diumenge

Per FrancescRiera el dl., 23/11/2026 - 00:00

Is 63,16b-17.19b.64,2b-7
1Co 1,3-9
Mc 13,33-37

0. Avui, d'estrena...!

Comença Advent...!!! Estrenen l'Any. Hem encès la primera llàntia de la "corona".

Sempre ens fa il·lusió estrenar! Vestits, electrodomèstic, cotxe... Avui l'any litúrgic, l'any de l'evangeli de Mc (el més antic), un Jesús amb pocs discursos i amb molt fer i acollir, amb molt de tremp.

Advent és una època amable: ens "advé" la "santa nit, plàcida nit", la calidesa del Nadal.

Per altra banda, l'Advent és curt i tenim l'esperança que enguany el Senyor ens ajudarà a "convertir-nos", com demana el Profeta.

1. Esperem! (de debò?, podem esperar res?)

Davant la catedral de Barcelona, la fira de Santa Llúcia; paradetes, figuretes, molsa i suro..., canalla i pares. Per la seva banda, la TV ven "caliu" i "felicitat", cava, torrons, joguines..., propostes bones, però barrejades amb el negoci de la societat de consum, mentre tants ho passen magre (i ben segur, entre alguns que escolten o llegeixen aquestes paraules...!).

Què esperem que ens advingui en aquest Advent?

Un Nadal cordial i familiar, retrobar la família, compartir els àpats i l'afecte dels regals. (Potser, justament, és això el que alguns enyoraran.)

També esperem una mica de pau al cor, sentir-nos a prop de l'Infant Jesús, en la pregària i el silenci. Per això ens prometem pregar una mica més i fer lloc al silenci enmig de l'aldarull de les festes, perquè Jesús es troba en la nit "santa i plàcida".

Englobant-ho tot, ens advé la "inaudita" promesa: tot senyorejat per Jesús el Xt, tot cristificat, amarat de Jesús... El qui és el Logos, l'Energia, la Vida..., esdevingut carn feble, plantant la seva tenda, la seva estada, entre nosaltres, fet en tot com nosaltres (Jo 1).

2. El millor que tenim els cristians: l'esperança

Potser una mica "somia truites"? Què no veieu els telenotícies, que no us mireu el vostre cor?

Un amic agnòstic comentava: "l'admirable dels cristians és que continueu esperant, malgrat les experiències de frustració: per vosaltres, Advent i Nadal són senyals d'esperança, que la Vida triomfa. És admirable i fa enveja".

Més poèticament ho deia Charles Peguy, posant-ho en llavis de Déu: "La Fe a mi no em sorprèn, diu Déu; la Caritat a mi no em sorprèn... Però l'Esperança, això sí que m'admira... Que aquests pobres infants vegin com va tot això i que creguin que demà serà millor. És sorprenent i és realment la meravella més gran de la gràcia..."

3. Avui Jesús ens diu: "Que no us robin l'esperança!"

"*Vigileu!*". La vida de cada dia, l'aire que respirem... ens va robant els tresors. Advent vol ressuscitar la nostra esperança. (I mira que avui el món la necessita més que mai...!).

La primera Comunitat Cristiana prou que sabia que l'esperança és un difícil equilibri (una dialèctica) entre tres punts:

-*"ja sí*": el Regne ja ens ha arribat;

- "*encara no*": i per tant ens cal estar a punt, vetllant;

-"*el Regne és enmig vostre*": mentre esperem l'acompliment de la nostra esperança, la plena manifestació de Jesucrist el nostre Salvador!

4. Dues coses clares

"*Alerta, vetlleu: no sabeu quan arribarà el moment, ni quan tornarà l'amo de la casa: vetlleu!"*. L'evangelista Marc fa servir un llenguatge apocalíptic, però el missatge és clar.

En primer lloc: cal continuar amb el compromís de viure i lluitar, d'anunciar la "bona nova" (especialment als qui reben ben poques "bones notícies"!). Cadascú té una feina concreta a fer pel Món nou de Déu. Que no oblidi aquella lúcida dita: "sense mi deixarà de fer-se aquesta tasca!".

En segon lloc. Per als qui tenen el perill d'aburgesar-se, quan veuen que s'ajorna l'arribada del Regne; per als qui cansats d'esperar s'instal·len en el món vell... Jesús avui els fa notar que hi ha prou "signes" de la seva arribada. Per tant...

5. I si féssim "deures" d'Advent?

Ves a saber! Sempre va bé recordar els nostres temps d'escola...!

Com que som bons alumnes i comencem el nou curs "litúrgic" plens de bons propòsits, segur que els complirem. Proposem un "exercici" concret; cadascú pot cercar-ne de més adequats per a ell.

Es tractaria de cercar i descobrir en el nostre dia a dia:

- "signes d'esperança" (goig, llum, somriures... que descobrim al nostre entorn, que nosaltres mate

- moments en què els "darrers" passen a "primers", en què els que no compten, resulta que són "ti

Al matí, en aixecar-me, o en sortir de casa... em proposo fer-hi atenció. / Al migdia i al vespre ho repasso. Al diumenge següent, en encendre el ciri de la corona d'Advent, hi posarem també les llumenetes que hem descobert fent els nostres deures.

Molt bon Advent, que ens arribi Jesús, el Crist!

Fotografia: Waldemar Brand a Unsplash

ETIQUETES
ESTRENA ESPERANÇA VETLLAR